

5.

Till slut så tänkte jag,
jag bota henne ska,
en liter konjak, de är just, va hon ska ha.
Och sedan så tog ja,
i aggregatet la,
en ask med magnecyltabletter.
Det gjorde verkan visst på en enda gång,
hon börja spinna och brumma denna sång:
"Om jag får äran,
vi far," sjöng kärran,
"hemåt det bär utan förfäran."

6.

Till Kälarne förvisst,
så kom jag då till sist,
men där så hade motorn all sin styrka mist.
Den hick- och hackade,
och knick- och knackade,
här måste allt va nya lager.
Så tänkte jag, och till verkstan for jag djärv,
men där så sa dom, att motorn den var kärv.
Att epa-kärran,
var illa däran,
men dom laga den på min begäran.

7.

Till Hällesjö kom jag,
en vacker julidag,
högst opp i Åsen där parkera jag ett tag.
Jag tänkte si som så,
man måste visa utå,
att man kan hålla sej på toppen.
Och sen så rulla jag utför med hisklig fart,
det var en väldans perfekt och enkel start.
I blind förfäran,
sprang Olle Pierre han,
ty kärran kom så kusligt näran.

8.

Med faslig fermité,
jag börja köra ve',
jag körde hundra "kub" om dan och väl på de.
Och Axel Edvardsson,
han börja misst tron,
på sina chanser uti gamet.
Det här blir säkert alltför farlig konkurrens,
dä bäst att sluta me åkerit med ens,
realisera,
och auktionera,
förrn aktierna faller mera.